

forslagene: Trusler mod vidner har siden 1992 haft en strafferamme på op til 6 år. Den højeste afsagte dom for trusler mod vidner har hidtil været 3 år, og gennemsnittet af det par hundrede afsagte domme i den forløbne periode er på 5 måneder. Der er således i de nugældende regler plads til højere straffe. Alligevel foreslår regeringen en yderligere forhøjelse på 2 år, hvilket ikke er foreslået af straffelovrådet.

De få velbegrundede strafferammeforhøjelser og de vejledende retningslinjer for formildende og skærpente omstændigheder kan dog ikke opveje forslagets præg af symbolpolitik. Der vil hverken komme forebyggelse eller lavere kriminalitet ud af dette forslag, men behov for at bygge flere fængsler.

Enhedslisten bemærker følgende:

Enhedslisten er glad for det store arbejde, Straffelovrådet har lavet med at gennemgå straffeloven. Desværre har det på grund af tidspresset ikke kunnet blive så grundigt, som Enhedslisten gerne ville have haft. Og endnu mere beklageligt har regeringen ændret temmelig meget fra Straffelovrådets betænkning til lovforslaget. Der er ændret en del, og der er sat en del skærper ind, som ikke har noget med Straffelovrådets betænkning at gøre. Formålet med Straffelovrådets arbejde var, at vi skulle have en samlet revision af straffeloven. Men det må man konstatere at regeringen ikke er enig i. Den ønsker ikke at få en sådan samlet revision, hvor man på nogle områder nedsætter straffen; den ønsker kun at stramme.

En af de hårde skærper, regeringen har sat ind, er hele spørgsmålet om gentagelsesvirkning, som ikke har nogen betydning i forhold til ønsket om at forebygge kriminalitet, men kun

har betydning, hvis man ønsker at sætte flere i fængsel i længere tid. Det ser desværre ud til, at det er det, regeringen ønsker – oven i, at der i flere år er indført hårdere og hårdere straffe, hvor det mest markante resultat har været overfyldte fængsler med elendige tilstande for både ansatte og indsatte og senest fangeoprør. Disse skærper har ikke ført til markante ændringer i kriminaliteten. Tværtimod er den grove kriminalitet steget.

Enhedslisten er enig i mange af Straffelovrådets forslag, men forslaget om »belønning til sladrehanke« er Enhedslisten dybt uenig i. Enhedslisten er meget nervøs for, hvad der kan ske af justitsmord, hvis man via nedsættelse af sin egen straf kan blive belønnet for at angive andre. Det er dog en lille lettelse, at såvel justitsministeren som Venstre og Socialdemokratiet klart afviste, at man vil indføre det amerikanske »plea bargaining«-system i dansk ret. Det er bare ret uforståeligt, at man så alligevel indfører dette skridt på vejen.

Enhedslisten kan ikke støtte et forslag til revision af straffeloven, der stort set kun medfører en række skærper og ikke er udtryk for den samlede afvejning af forskellige forbrydelser i forhold til hinanden og de forenklinger af strafferammerne, som oprindeligt var formålet med arbejdet.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen

Inge Dahl-Sørensen (V) Birthe Rønn Hornbech (V) nfm. Karsten Nonbo (V) Freddy Dam (V)

Per Dalgaard (DF) Peter Skaarup (DF) Helge Adam Møller (KF) Lars Barfoed (KF)

Jann Sjursen (KD) Frode Sørensen (S) Lissa Mathiasen (S) Morten Bødskov (S) Per Kaalund (S)

Sandy Brinck (S) Anne Baastrup (SF) fmd. Elisabeth Arnold (RV) Line Barfod (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut havde ikke medlemmer i udvalget.